

talt mod vort Adresseforslag; men jeg tilstaaer, at, efter at have hørt det sidste Foredrag af den høitærede Indenrigsminister, føler jeg mig dog i høieste Grad opfordret til at udtale min dybe Forbauselse over at have hørt et saadant Foredrag. Den høitærede Minister yttrede, at man maatte vogte sig vel for at tillægge No-gen Bihensigter, eller udtøde de Skridt, der skete, paa en anden Maade end den, som virkelig forelaae. Det forekommer mig i Sandhed, at den ærede Minister ikke var langt fra at gjøre sig skyldig netop i det Feilgreb med Hensyn til den foreliggende Adresse, og det er mig ubegribeligt, hvorledes han har kunnet ledes ind paa et saadant Feilgreb. I den foreliggende Adresse har man ikke bestræbt sig for at tale i „smukke Ord“ eller give skønne Løfter, som man i agter at indfræ, men, naar Adressen vedtages, er den fra Thingets Side en Handling, en Handling, som i alle Maader maa vedkjendes af Enhver af dem, som have sat sig i Forhold til Adressen. Dette er Sandheden, og det maa erkjendes af den ærede Indenrigsminister, at det ikke kan gaae an at miskjende denne Adressens Charakter; det gaar ikke an, naar man ikke vil erkjende og ikke vil give vore Beslutninger den tilbørlige og rette Betydning, bestaaende i at sige ligeoverfor Thinget og ligeoverfor Thingets Medlemmer: „I kunne ikke foretage nogen Handling, Alt, hvad I gjøre, opløser sig kun i tomme Ord og Løfter“. Naar man ikke vil give vore Beslutninger deres constitutionelle Virkning, saa kan man ikke sige til os, at vi ikke ere rede til Handling.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot tillade mig at gjøre den Bemærkning, at den Maade, hvorpaa Adressen er omtalt, at dens Indgivelse skulde være tilstrækkelig til at vise, at Thinget gjerne vil staae Regjeringen bi i at fremme Fællesforsatningen, efter min Formening ikke er rigtig. (Jo! Jo!), Ja, mine Herrer! det er aldeles umuligt (Monrad: Maa jeg bede om Ordet!), naar disse Ord ikke ledsages af Handling. (Stemmer: Adressen er en Handling!), og jeg har blot villet modvirke, at den Forestillingsmaade, som vi

have hørt yttre her idag, skulde blive almindelig, nemlig, at Thinget viste, alene ved at indgive denne Adresse, sin Villighed til at fremme Forsamningsværket. Regjeringen kan kun anerkjende en saadan Imødekommen, naar disse Ord ledsages af Handlinger.

Ordføreren: Dersom Adressen vedtages, ligger det i den, at, naar det ved H. S. Majestæts Side sidder et Ministerium, som i sin Optræden og Fremfærd viser, at det virkelig agter at støtte sig til det danske Folk, og ikke overseer det danske Folks velbegrundede Ret, og et saadant Ministerium fremtræder med en Forsatning, som blot indeholder det, hvortil den danske Rigsdag og det danske Folk har den ubestrideligste Ret, nemlig: ikke at blive revet bort fra den constitutionelle Grundvold, hvorpaa det staaer, saa vil Rigsdagen, baade den nærværende, og vi tør haabe enhver kommende, gaae ind paa en saadan Fællesforsatning, — og dette er en **Handling**. Det kan ikke hjælpe, at Ministeriet ligeoverfor den danske Rigsdag vil sige, at det ikke kan gaae ind paa dens Forslangender, fordi det er umuligt. Dersom det skulde være en Umulighed, at komme til en Fællesforsatning, uden at tilintetgjøre det constitutionelle Grundlag, hvorpaa det danske Folk staaer, saa er Fællesforsatningen selv en Umulighed. (Stærkt og vedholdende Bifald fra Medlemmerne og Tilhørerpladsen. Formanden ringer.)

Formanden: Jeg maa bede om fuldstændig Rolighed; en eneste Afbrydelse af denne Art maa foranledige mig til at søge Tilhørerne fjernede, ligesom jeg ogsaa maa bede Thingets Medlemmer om at iagttage den fornødne Ro. Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds har Ordet for at gjøre en personlig Bemærkning.

Tsicherung: Den ærede Minister har sagt, at jeg havde trævret af Ministeriet, at det skulde være tilfreds med den Handling,